

Totxanes, totxos i maons

El Bloc de Joan Josep Isern

[Inici](#)

[Qui soc \(més o menys\)](#)

[Contacte](#)

M'agrada 15

Tuit

16 de gener de 2021 [Diaris i revistes](#)

1 comentari

Algunes coses boniques d'aquesta setmana segons Gabriele Romagnoli (36).

(La sèrie comença [aquí](#))

Aquí teniu una tria d'alguns dels articles que **Gabriele Romagnoli** ha publicat aquesta setmana a la secció '**La prima cosa bella**' que apareix de dilluns a divendres al diari **La Repubblica**. Gaudiu-la força, que em sembla que s'ho val (i si en la traducció hi detecteu algunes imprecisions, la culpa és meva: l'he feta en pla totalment autodidacte).

El risc de viure

La primera cosa bonica del **dimarts 12 de gener de 2021** és el risc de viure i la força de saber-ho aprofitar. Des de fa un any -tot i que alguns des de sempre- estem obsessionats pel risc de morir (com si hi hagués cap alternativa). He trobat curativa, gairebé exultant, l'expressió contrària que he llegit en un llibre que m'ha aconsellat un amic lector. Es titula "L'altre Déu. El plany, l'amenaça i la gràcia" (*) i l'ha escrit una biblista protestant francesa, Marion Muller-Cotard (**), renunciant expressament a empresonar-lo dintre de la seva teologia.

És una història d'amor i de gràcia que supera la por i el patiment (per un fill a punt de morir quan tenia dos mesos), però sobretot la idea infantil d'una relació contractual amb la divinitat: el bo cap al bé, el dolent cap al mal. Hanna Arendt deia que cal creure en 'el bé radical'. De la mateixa manera que la sida no tenia implicacions morals, tampoc en té la covid: no depèn de com siguem damunt la Terra. No hi ha cap sistema que expliqui el mal, ni cap dogma o talismà que rebaixi la nostra vulnerabilitat. Quan plantes cara a la mort no necessites sucumbir a la il·lusió de la destrucció, sinó pensar que tot allò 'que és' es contraposa al 'no ésser'.

Darreres Notícies VilaWeb

17.01.2021 | 22:35

[Iglesias compara Carles Puigdemont amb els exiliats republicans durant la dictadura franquista](#)

17.01.2021 | 22:07

[VÍDEO: Pau Alabajos inaugura un Barnasants "més km 0 que mai"](#)

17.01.2021 | 21:50

[Closcadelletra \(CCLVIII\): A favor dels matisos](#)

17.01.2021 | 21:50

[Anar a pams amb la veritat](#)

17.01.2021 | 21:50

[Sanitat de guerra per a contenir el tsunami](#)

Darreres entrades Blocs VilaWeb

[Tirem endavant la República Catalana Independent per tots els fronts: DUI, Llengua, Waterloo](#)

[segons com tot fa pensar](#)

["A mala anyada, dona-li passada". Reflexió de Cap d'Any del 2021. La llum de la ciència i la riquesa de la diversitat.](#)

[Poetes catalanes \(240\): Montserrat Rodés i Carbonell](#)

[2021: Tot un any per recordar Joan Triadú.](#)

[Per sant Antoni.](#)

[Esmena a la totalitat: Tots a Junts o tots a Primàries ?](#)

[COM ES MIRA L'ESCARRÀS QUE S'HA DE TREURE](#)

[Floreixen los ametlers](#)

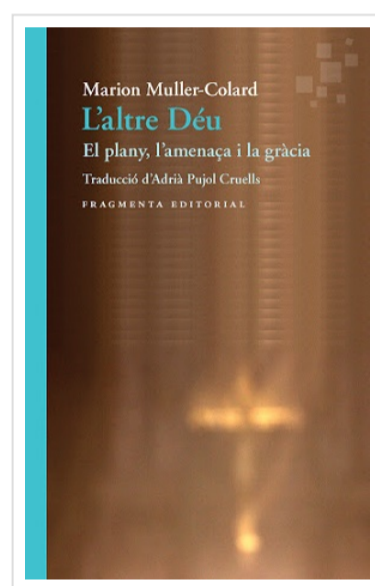
[Més entrades per a unes Cròniques negres del català a l'escola](#)

Tot i ser agnòstic he copiat aquestes paraules per recordar-les com si fossin una pregària: “Passi el que passi, alegra’t perquè el sol surt cada matí i convida a tots els desesperats a esgrimir al seu costat una oposició inestroncable contra la nit” (***)). Acceptant sense reserves el risc de viure.

(*) Aquest llibre el va publicar en català l’editorial **Fragmenta** l’octubre de 2020. (vegeu-lo [aquí](#))

(**) El **diari Ara** va publicar el dilluns 11 de gener una pàgina parlant d’aquest llibre (vegeu-la [aquí](#))

(***) La traducció del paràgraf final -feta per **Adrià Pujol i Cruells**- és aquesta: “**Majestat de la Creació, creativitat inestroncable del Creador. Aquell Déu que renuncio a empresonar en les meves teologies. I li dono les gràcies avui, per haver obert a tots els vents el clos de la meva vida. Per haver-me fet córrer el risc de viure.**”

(si entreu [aquí](#) –i esteu abonats als serveis digitals de **La Repubblica**– podreu llegir i escoltar l’article en versió original)

El final de la reunió

La primera cosa bonica del **divendres 15 de gener de 2021** és el final de la reunió. No pas d’una, de totes (o gairebé). Vet aquí un dels pocs aspectes positius de la pandèmia: ja no ens reunim cada vegada i per a cada cosa. Abans telefonaves a algú, li deies “He tingut una idea” i et responia “Parlem-ne”, com si ja no estiguéssiu fent. I tot seguit: “Hem de fer una reunió”. T’arribava la confirmació de la data, la llista dels assistents, l’hora i el lloc. Et vesties per fer goig i t’encaminaves cap a la destinació. Almenys vuit persones t’esperaven, quatre de les quals absolutament desinteressades del tema. Després t’asseies. Els espies de la guerra freda contractaven informadors per saber qui seia al costat de qui en les cimeres. D’aquí treien deduccions sobre les respectives carreres. El mateix passava a les empreses: dues cadires més separades volia dir “busca’t una altra feina”. T’explicaves. Movien el cap en senyal d’assentiment. “Bon projecte! Tirem-lo endavant! Com li direm?”. Però abans que responguessis ja havien convocat una reunió per a la setmana següent per trobar el nom de la cosa. Com més gran era l’entusiasme, més improbable era que s’acabés realitzant. Ho descobries a la tercera reunió. Ara, però, estalviem temps. Ens agradi o no, Zoom és l’aplicació més reeixida d’aquesta

[Esgarronar](#)

[25.000 Persones en greu risc sanitari per fer possible el dret al vot](#)

[Gabriel Janer Manila analitza les darreres novel·les de Miquel López Crespi](#)

[Sant Antoni](#)

[Poetes catalans \(239\): Adam Manyé i Sardà](#)

època. Gent en calçotets que es grata els baixos i amb la dona endormiscada al fons. Gent sola, a prop de ningú. La demostració que tots comptem relativament. I si al contestador automàtic tens la resposta 'Estic reunit' és que ets un murri.

(si entreu [aquí](#) –i esteu abonats als serveis digitals de **La Repubblica**— podreu llegir i escoltar l'article en versió original)

(Continuarà)

Rosa ha dit:

[17 de gener de 2021 a les 8:10 pm](#)

Gabriele Romagnoli trobo que físicament té una retirada a Manuel Baixauli. I que l'enfoc en els temes que ha tractat els podria signar també l'autor valencià...

Respon

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà. Els camps necessaris estan marcats amb *

Desa el meu nom, correu electrònic i lloc web en aquest navegador per a la pròxima vegada que comenti.

Aquest lloc està protegit per reCAPTCHA i s'apliquen la [política de privadesa](#) i les [condicions del servei](#) de Google.

Us ha agradat aquest article? Compartiu-lo!

Comparteix 5

Tuit